

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212234193
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2013:7212234193.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD. v právnej veci navrhovateľa: U. M., nar. XX.X.XXXX, H. 6, O., proti odporcovi: U. F., nar. XX.X.XXXX, XXX XX X. P. č. XX, toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Annou Nagyovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice II, v konaní o zaplatenie 250 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý z a p l a t i ť navrhovateľovi 250 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.6.2010 do zaplatenia a 51,34 eur titulom vynaložených nákladov na pohonné hmoty a n a h r a d i ť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa žalobným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.11.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 250 eur s úrokom z omeškania a sumy 51,34 eur ako vynaložené náklady na pohonné hmoty. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil nasledovne: Dňa 15.6.2010 prišiel odporca za manželkou navrhovateľa so žiadosťou o pôžičku, lebo ho vytopilo. V tej chvíli nebol navrhovateľ doma, takže mu manželka zavolala, že ich známy potrebuje súrne požičať 200 eur. Takúto hotovosť navrhovateľ obyčajne nemá doma, preto z vkladnej knižky vybral sumu 300 eur a následne sa stretol s odporcom. Keď odporca videl, že navrhovateľ má pri sebe viac peňazí zvýšil svoju požiadavku na 250 eur a tak mu navrhovateľ nakoniec požičal 250 eur, nakoľko sa s odporcom dobre poznali. Od tohto momentu sa začal odporca navrhovateľovi vyhýbať a zatajovať sa pred ním. Klamal o tom, kde býva a nedvíhal telefóny. Po množstve pokusov spojiť sa s odporcom aspoň telefonicky, ho začal navrhovateľ hľadať aj osobne. Za týmto účelom vykonal v priebehu októbra a novembra 2011 cesty do obcí Vajkovce, Zemplínsky Branč a Svätá Mária, pričom za účelom vykonania týchto ciest vynaložil na pohonné hmoty sumu 51,34 eur. Navrhovateľovi sa však nepodarilo zastihnúť odporcu, navyše od starostu obce Svätá Mária sa dozvedel, že odporca tam už nebýva a to, že odporcu hľadalo v tejto obci už viacero ľudí, kvôli nesplateným pôžičkám.

Súd vytýčil pojednávanie na deň 25.11.2013. Na tomto pojednávaní sa nezúčastnil odporca, nakoľko na súdu známu adresu trvalého pobytu sa mu zásielky nepodarilo doručiť, nakoľko tieto opakovane v odbernej lehote nepreberal. Z oznámenia Okresného riaditeľstva PZ v Trebišove OO PZ Streda nad Bodrogom zo dňa 6.9.2013 vyplynulo, že odporca dlhodobo pracuje v Nemecku ako robotník na bližšie nezistenom mieste. Túto informáciu hliadke uviedla manželka odporcu Q. F., nar. XX.X.XXXX. Táto zároveň uviedla, že na svojho manžela nemá žiadny telefonický kontakt a výslovne odmietla, aby bola súdom určená za opatrovníčku odporcu v tomto konaní. Súdu sa nepodarilo zistiť iný pobyt odporcu ani jeho zamestnávateľa a preto z dôvodu účelnosti a hospodárnosti konania uznesením č. k. 17C/115/2013-18 zo dňa 23.9.2013 ustanovil odporcovi na zastupovanie v tomto konaní opatrovníčku.

Na pojednávanie konané dňa 25.11.2013 sa nedostavila opatrovníčka odporcu, preto súd v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., prejednal vec v jej neprítomnosti.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa a oboznámením sa s listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ na pojednávaní zopakoval ako požičal dňa 15.6.2010 odporcovi žalovanú sumu a ako sa ho následne snažil zohnať. Ďalej uviedol, že keď už prešiel od momentu požičania peňazí viac ako rok, obrátil sa na políciu (OO PZ), s tým, že mu oznámili, že si môže vymáhať peniaze súdnou cestou a zároveň sa mu z OO PZ telefonicky ozvali a oznámili mu telefonický kontakt na odporcu. Na základe toho sa odporcovi viackrát telefonicky dovolal, pričom mu odporca zakaždým sľúbil vrátenie peňazí. Navrhovateľ bol aj na krajskom úrade, na priestupkovom oddelení, kde mu povedali, že odporca je špekulant a čaká na uplynutie 3 ročnej premlčacej lehoty. Následne bol navrhovateľ na Krajskej prokuratúre v Košiciach, tam mu ale povedali, že nemôžu začať trestné stíhanie, lebo uvedený skutok nie je trestný čin a odkázali ho na Centrum právnej pomoci. V Centre mu poskytli vzor ako mal podať žalobu na súd. Medzitým navrhovateľ zistil, že odporca si napožičiaval peniaze aj od jeho známych. V priebehu ďalšej komunikácie s odporcom tento prisľúbil navrhovateľovi, že v lete, keď sa vráti z Nemecka mu peniaze vráti. V ďalšom telefonáte mu odporca mal uviesť, že ešte ostáva pracovať v Nemecku a keď sa vráti na Slovensko peniaze mu vráti. Do dňa podania žaloby (30.11.2012), resp. do dňa pojednávania (25.11.2013) mu ale odporca žiadnu sumu nevrátil.

Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

V danom prípade súd posúdil záväzok odporcu ako záväzok zo zmluvy o pôžičke. Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma, možno ju uzavrieť ústne aj konkludentným prejavom. V tomto prípade súd uzavrel, že účastníci uzavreli ústne zmluvu o pôžičke, podľa ktorej si odporca od navrhovateľa požičal sumu 250 eur čo možno dôvodne predpokladať rovnako z konania navrhovateľa, ktoré vyústilo až k podaniu žaloby na súd (a aj z konania odporcu, keďže sa preukázateľne vyhýba preberaniu súdnych zásielok aj osobným kontaktom s navrhovateľom a splatenie dlžnej sumy iba opakovane odkladá) a taktiež z dôkazov predložených navrhovateľom. Na potvrdenie svojho tvrdenia predložil navrhovateľ súdu bankový výpis, podľa ktorého dňa 16.6.2010 vybral z bankomatu na Poštovej ulici v Košiciach sumu 300 eur a SMS od odporcu v ktorom mu tento prisľúbil vrátenie peňazí ak bude v stredu v Košiciach. Okrem požičanej sumy si navrhovateľ uplatnil náklady vynaložené na pohonné hmoty za účelom zisťovania pobytu odporcu v celkovej výške 51,34 eur.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že nárok navrhovateľa je dôvodný, preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 250 eur a rovnako aj sumy 51,34 eur, nakoľko súd mal za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu (neznámy pobyt odporcu), možno náklady navrhovateľa na pohonné hmoty, ktoré využil na hľadanie a zisťovanie pobytu odporcu, považovať za účelne vynaložené náklady na uplatnenie jeho práva proti odporcovi.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Neuhradením dlžnej sumy sa odporca dostal do omeškania, čím navrhovateľovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi popri istine zákonný úrok z omeškania vo výške ustanovenej v § 3 ods. 1 nariadenia odo dňa 16.6.2010, t.j. nasledujúceho dňa po požičaní žalovanej istiny.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa zásady úspešnosti a zaviazal neúspešného odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 2 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.